

Prof. habil. dr. Mečislovas VAIČYS
(1927 11 28 – 2018 04 16)

Šių metų balandžio 16 d. nustojo plakusi žymiausio Lietuvos miškų dirvožemių tyrėjo, profesoriaus habil. dr. Mečislovo Vaičio širdis. Mokslininkas visą savo gyvenimą skyrė miško dirvožemių tyrimams, o profesoriaus parengtas rekomendacijas miškininkai iki šiol plačiai ir efektyviai taiko praktikoje.

Mečislovas Vaičys 1954 m. baigė LŽŪA Miškų fakultetą ir įsidarbino miškotvarkoje. Baigęs aspirantūrą, 1959 m. pradėjo dirbti Miškų institute vyr. mokslo darbuotojo pareigose. Jau po poros metų buvo paskirtas Lietuvos miškų ūkio mokslinių tyrimų instituto Miško dirvožemių ir tipologijos skyriaus vedėju (1961–1973), vėliau – instituto direktoriaus pavaduotoju moksliniam darbui (1973–1984) ir direktoriumi (1984–1988).

Prof. M. Vaičio pasiekimai tiriant miškų dirvožemius ženkliai prisidėjo prie medynų tvarumo bei produktyvumo didinimo, leido sudaryti Lietuvos miško augaviečių klasifikaciją ir ją taikyti, atliekant sklypinę miškotvarką. 1985 m. mokslininko darbai buvo įvertinti Lietuvos valstybine premija. Parengęs miškų monitoringo programas ir metodus, jis 1988 m. koordinavo miškų stebėsenos darbų plėtojimą buv. SSSR vakarinėje dalyje, o 1992 – 1993 ir 1998 m. – Lietuvos miško dirvožemių stebėseną. Mokslininkas ženkliai prisidėjo ruošiant naująją Lietuvos dirvožemių klasifikaciją (LTDK-99), kuri leidžia dirvožemius įvardinti pagal FAO – UNESCO Pasaulinę dirvožemių klasifikaciją.

Prof. M. Vaičys aktyviai dalyvavo Miškų mokslinės techninės tarybos veikloje, buvo išrinktas Lietuvos dirvožeminių draugijos pirmininku (1990–2001), ilgus metus buvo Sąjunginės žemės ūkio akademijos Vakarų skyriaus miškų ūkio sekcijos pirmininku. Paskelbė virš 600 mokslinių straipsnių, yra 15 monografijų, vadovėlio „Miškininkystė“ ir kitų leidinių autorius bei bendraautoris. Skaitė pranešimus konferencijose ne tik buv. SSSR, bet ir Austrijoje, Čekijoje, Kanadoje, Lenkijoje, Suomijoje, Slovakijoje, Šveicarijoje ir Vokietijoje. 1980 m. M. Vaičiui suteiktas Lietuvos nusipelnusio mokslo veikėjo vardas, 1981 m. – profesoriaus, 1987 m. – Garbės miškotvarkininko vardas, o 90-čio proga jam įteiktas „Auksinio ąžuolo lapo“ medalis bei auksinis LDD nario ženkliukas.

Profesorius, negailėdamas jėgų, vadovavo ir parengė 6 mokslo daktarus, dėstė LŽŪU Miškų fakultete dirvožemio mokslus. Iš jo mokėmės darbštumo, reiklumo, taktiškumo ir kantrybės. Jis daugiau atiduodavo kitiems, negu gaudavo. Pastaruoju metu kūrė eiles ir išleido eilėraščių rinkinį „Vakarėjanti padangė“ (2012 m.).

Prof. Mečislovas Vaičys labai ilgėjosi tėviškės ir savo eilėse rašė:

*„Ilgesys mane dažnai kankina,
Sapnuose prabėga vaizdai,
Įkvėptas tėviškės oras svaigina,
Atrodo bus taip amžinai...“*